

[Pia Kjærsgaard]

Jeg vil godt sige til hr. Lykketoft, som har så svært ved at tage ordet Fremskridtspartiet i sin mund: Det er gået op for Fremskridtspartiet i denne debat, at selv om hr. Lykketoft taler meget godt for folkepensionisterne, så vil hr. Lykketoft og dermed Socialdemokratiet aldeles ikke være med til at forbedre forholdene for de syge, de gamle, de svage og de andre grupper, som Socialdemokratiet ellers normalt bryster sig af at ville gøre noget for, hvis de skal gøre det sammen med Fremskridtspartiet. Hvad er dog det for en anløben moral, som hr. Lykketoft og dermed Socialdemokratiet er i besiddelse af? Vil man virkelig ikke være med til at gøre noget for de svage i vores samfund, hvis man skal gøre det sammen med Fremskridtspartiet? Jamen jeg har dog aldrig hørt mage!

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det, jeg sagde til hr. Kim Behnke, udsprang jo af, at han hånede os andre, fordi vi kom med nogle forslag, der ville tilgodese nogle vælgere. Fremskridtspartiets ordfører siger: Jamen vi havde selv 802 forslag. Var det ikke nogle, der skulle tilgodese Fremskridtspartiets vælgere og andre vælgere? Jeg synes, det er helt i orden, at vi er enige om, at der er nogle grupper, vi skal tilgodese.

Til fru Pia Kjærsgaard vil jeg sige, at jeg tror da, vi er enige langt hen ad vejen. Det, jeg sagde, var, at det ikke så meget er det, vi betaler i skat, men det er det, vi får for pengene. Jeg sagde bestemt ikke, at det, vi får for pengene, var godt nok, for jeg er enig i, at der er nogle grupper, som ikke får nok andel i dem, men for mig er skatte trykket ikke det vigtigste, det er, om vi får den rigtige fordeling ud af det.

Hvis vi sætter skatten ned og overlader til folk selv at betale noget mere, så må vi jo igen have en social fordeling efter evnen til at betale, så det i hvert fald ikke kommer til at gå ud over de svageste grupper. Men jeg tror ikke, vi kan sige, at vi har en tilfredsstillende anvendelse af vores skattepenge i dag; der er stadig væk nogle grupper, som ikke får nok, og nogle grupper, som måske ikke skulle have så stor andel. Det kan vi fortsat diskutere.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg prøver igen til hr. Kim Behnke: Vi har haft en familie, der har boet i en lejlighed, skal vi sige på 180 m². Familien har haft, skal vi sige 3 børn, så der har boet 5 mennesker i denne familievenlige lejlighed. Nu er børnene flyttet hjemmefra, og den ene ægtefælle er død, så der bor 1 person. Finder hr. Kim Behnke det så helt urimeligt, at man ser på arealnormen og siger: O.k. hvis vedkommende fortsat vil bo dér, er der altså boligstøtte op til en vis størrelse – og der synes vi, at 65 m² til en enlig er meget rigtigt. Vil man have en væsentlig større lejlighed, o.k., så må man selv betale.

Hvorfor er det pludselig noget, Fremskridtspartiet vender sig voldsomt imod? For to år siden lavede hr. Kim Behnke og jeg sammen med andre partier et forlig, hvor de samme tanker var fremme. Dér var der faktisk også tale om regulering af arealnormen. Var det dengang meget forkasteligt, eller er der sket en ændring i hr. Kim Behnkes standpunkt?

Hvorfor kan man ikke arbejde for en mere hensigtsmæssig brug af vores samlede boligmasse? Hvor langt skal de offentlige subsidier gå?

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg tror, at jeg hørte fru Pia Kjærsgaard råbe en masse skældsord heroppefra mod nogle af os andre for lidt siden. Jeg vil bare sige til dem, der måtte være tilbøjelige til at fæste lid til, hvad Fremskridtspartiet prøver at bilde dem ind, at der ikke er nogen form for sammenhæng mellem ord og gerning i Fremskridtspartiets holdning til pensionister.

Vi oplever på den ene side en primitiv, totalt utroværdig overbudspolitik i ord herinde, og vi oplever, at så snart Fremskridtspartiet får det, som fru Pia Kjærsgaard kalder indflydelse, bliver der bank til pensionisterne, så er der 500 kr. mindre i boligtilskud til en ganske almindelig ældrebolig. Den eneste grund til, at det ikke blev vedtaget, var, at vi var nogle stykker, Socialdemokrater, SF'ere, CD'ere og en enkelt frafalden fra Fremskridtspartiet, som fru Pia Kjærsgaard i mellemtiden har fået smidt ud af sit parti, som forhindrede det.

Det kan pensionisterne jo være meget glade for, men de skal bare vide, at den eneste gang, hvor Fremskridtspartiet har haft konkret indflydelse, som fru Pia Kjærsgaard siger, var der